

Prima instanță: A. Mironov

2rc-854/17

Instanța de apel: V. Movila, N. Veleva, Ev. Dvurecenshii

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix” cu privire la încasarea datoriei

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017, prin care nu a fost dat curs cererii de apel depusă de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga și acordat termen apelantului pentru lichidarea neajunsurilor

constată:

La 26 ianuarie 2017 SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ergobrix” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că între SA „Moldovagaz” și SRL „Ergobrix” a fost încheiat contractul nr. 11/0254 din 4 iulie 2016 privind livrarea gazelor naturale.

Invocă că deși conform pct. 3.3 al contractului de livrare a gazelor naturale pârâtul s-a obligat lunar, în termenul indicat în factură, de a efectua achitarea pentru gazele naturale livrate nu și-a respectat obligațiunile contractuale, drept urmare, la 26 noiembrie 2016 în adresa acestuia a fost expediată somația nr. 05/13-806 de a rambursa pe deplin datoria pentru gazele naturale livrate și penalitatea calculată în termen de 7 zile.

Indică că după recepționarea somației, la 9 decembrie 2016 SRL „Ergobrix” a solicitat amânarea plății până la 15 decembrie 2016, însă datoria așa și nu a fost achitată.

Astfel, la 5 ianuarie 2017 datoria pârâtului pentru gazele naturale livrate constituia suma de 1 032 513,07 lei.

La momentul examinării cauzei în instanța de fond, pârâtul a rambursat datoria pentru livrarea gazelor naturale, însă penalitatea a rămas neachitată.

Solicită de a încasa de la SRL „Ergobrix” penalitatea în sumă de 86918,54 lei pentru achitarea tardivă a datoriei pentru gazelor naturale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 20 iulie 2017 acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la SRL „Ergobrix” în beneficiul SA „Moldovagaz” suma în mărime de 86918,54 lei cu titlu de penalitate și suma de 904,36 lei cu titlu de taxă de stat.

La 15 august 2017, administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 20 iulie 2017, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii, inclusiv diminuarea sumei penalităților.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga și acordat apelantului un termen de 30 zile din ziua recepționării copieii prezentei încheieri, pentru lichidarea neajunsurilor și anume depunerea cererii de apel motivate și dovada în original a achitării taxei de stat în mărime de 1 955,66 lei.

A fost explicat apelantului SRL „Ergobrix” că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile menționate și nu va prezenta cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de stat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 22 noiembrie 2017, administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate și adoptarea unei încheieri prin care a dispune amânarea plății taxei de stat până la emiterea deciziei instanței de apel, totodată solicitând repunerea recursului în termen.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

A menționat recurentul că încheierea de a nu da curs nu a fost publicată pe pagina web a instanței de judecată și nici nu a fost înștiințată societatea despre emiterea încheierii recurate.

Mai indică recurentul că încheierea de a nu da curs cererii de apel pe motiv de neachitare a taxei de stat contravine jurisprudenței CEDO.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de repunere în termen este neîntemeiată și recursul urmează a fi respins ca fiind tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din suportul probator anexat la materialele cauzei rezultă că la 15 august 2017, administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 20 iulie 2017, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii, inclusiv diminuarea sumei penalităților.

Se mai constată că prin încheierea Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de administratorul societății cu răspundere limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga și s-a acordat apelantului un termen de 30 zile din ziua recepționării copieii prezentei încheieri, pentru lichidarea neajunsurilor și anume depunerea cererii de apel motivate și dovada în original a achitării taxei de stat în mărime de 1 955,66 lei.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 22 noiembrie 2017 administratorul societății cu răspundere limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii recurate.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Prin prisma prevederilor legale citate supra, instanța de recurs reiterează că termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

La caz, se reține că administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga în cererea de recurs, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului a indicat faptul că nu a recepționat încheierea contestată cu recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră ca neîntemeiată cererea de repunere în termen a recursului, afirmațiile recurentului în acest sens fiind lipsite de suport.

Și asta deoarece, potrivit scrisorii de însoțire, instanța de apel a expediat în adresa SRL „Ergobrix” copia încheierii din 20 septembrie 2017, aceasta fiind recepționată pe adresa destinată la data de 4 octombrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 112, 114).

Drept urmare, fiind indubitabil că temei de repunere în termen a recursului nu este, se constată tardivitatea recursului depus de administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga.

Or, în speță, termenul de declarare a recursului, în conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, a început să curgă din data de 5 octombrie 2017, imediat a doua zi după recepționarea încheierii contestate cu recurs și a expirat la 3 noiembrie 2017, având în vedere că termenul acordat de instanța de apel pentru înlăturarea neajunsului cererii de apel a fost de 30 zile din momentul recepționării încheierii.

Distinct de aceste constatări, este indubitabil că recursul declarat de către administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga la 22 noiembrie 2017, este peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 CPC, ca consecință, în lipsa temeiurilor de repunerea recursului în termen, ca consecință și respingerii cererii de repunere în termen, acesta urmează a fi respins ca fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs reiterează că o asemenea soluție este compatibilă și cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform căror încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducerea unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul declarat de administratorul SRL „Ergobrix”, Alexandru Braga ca fiind depus în afara termenului legal și menținerea încheierii Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge cererea administratorului Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga cu privire la repunerea recursului în termenul de declarare.

Se respinge recursul declarat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix”, Alexandru Braga.

Se menține încheierea Curții de Apel Cahul din 20 septembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergobrix” cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță